

Începuturile Poliției Românești pe Teritoriul Județului Satu Mare (1919-1940)

Dr. Ioan Liviu Tăut

Motto: *"Poliția are a veghea înainte de toate la menținerea ordinii publice și siguranței interne a statului, să apere libertatea, proprietatea și siguranța persoanelor; ea trebuie să prevină orice infracțiuni de legi și regulamente, iar dacă acestea nu au putut fi împiedicate, să le constate, să adune probe și să trimită pe făptuitori înaintea justiției".*

(Vasile Lascăr- ministru de interne)

În primul deceniu interbelic poliția română a funcționat sub incidența legilor și regulamentelor de dinainte de război, în special a legii de organizare a poliției, adoptată în vremea ministrului de interne liberal Vasile Lascăr, 1902-1904, cu modificările ulterioare și într-o mică măsură sub influența legilor generale din prima decadă postbelică¹.

La sfârșitul primului război mondial în teritoriile românești alipite, Basarabia, Bucovina și Transilvania deși dispăruseră administrația, aparatul polițienesc și serviciile secrete ale statelor învinse, a dominat timp de mai mulți ani anarhia, dezordinea și haosul². Astfel, procesul de integrare politică și administrativă a provinciilor românești nu a fost unul simplu. Dublarea populației și a suprafeței teritoriului României, a făcut ca o nouă organizare teritorial-administrativă și a aparatului de stat să fie un imperativ de o maximă urgență.

La preluarea imperiului, consiliul dirigent, prin cele dintâi decrete - legi pe care le-a emis, organizează poliția pe întreg teritoriul Transilvaniei, atât rural, cât și urban, la țară cu jandarmi, iar la orașe cu poliție urbană, puse toate sub autoritatea Resortului de Interne³. Astfel, în martie 1919 prin Decizia nr. 7343 se înființează, Direcția Poliției și Siguranței Generale, un serviciu central pentru ținuturile românești cuprinse în hotărârea Adunării Naționale de la Alba Iulia din 18 noiembrie/1 decembrie 1918⁴. Deputatul Victor Belen, fost secretar general al ministerului de Interne, a avut menirea în acele vremuri extrem de tulburi să organizeze poliția în Transilvania. Decretul din 2 septembrie 1919 avea articol unic și prevedea următoarele: *„inspectorii generali ai serviciilor de siguranță, inspectorii generali de poliție clasa II, subdirectorii, subinspectorii generali de poliție și aceia ai serviciilor de siguranță, șefii de servicii speciale de siguranță, subofițerii poliției judiciare și auxiliari ai Ministerului Public au dreptul de a instrumenta”*⁵. Deci erau investiți cu calitatea de ofițeri ai poliției judiciare în toată țara. Au mai apărut: Decretul din 30 iunie 1921 referitor la încadrarea personalului din poliție din Ardeal și Bucovina; se înființează cinci directorate regionale de poliție cu sediul la Brașov, Cluj, Oradea, Sibiu și Timișoara iar mai târziu, poliția de siguranță de stat se extinde și în Transilvania. Decretul din 16 noiembrie 1921 are menirea să pună pe același plan prefecturile regionale din Ardeal cu prefecturile de poliție. Prin legea din 8 noiembrie 1922 se vor desființa prefecturile regionale de poliție din Brașov, Cluj, Oradea, Sibiu și Timișoara. Probleme legate de unificarea legislativă au început să apară în Ardeal. *„Din anul 1918, până astăzi, timp de cinci ani, de când ținuturile ardeleni s-au alipit la Vechiul Regat, asistăm la tristul spectacol că nu s-a putut face unificarea legislativă”*⁶, de aceea este necesar să se reglementeze și să se definească mai bine activitatea organelor de ordine și informații printr-o nouă lege modernă, progresistă și clară, în care să se precizeze

¹ Vasile Bobocescu, *Momente din istoria Ministerului de Interne 1821-1944*, București, Editura Ministerului de Interne, p. 156.

² *Idem*, p.147.

³ Lazăr Cârjan, *Istoria Poliției Române de la origini până în 1949*, Editura Vestalia, București, 2000, p. 194.

⁴ *Monitorul Oficial*, nr. 4 din 18 aprilie 1919.

⁵ *Idem*, nr. 122 din 18 septembrie 1919.

⁶ D.R.Ioanițescu, *Lege pentru organizarea poliției generale a Statului*, Editura Curierul Judiciar, 1929, p. 71.

mai bine atribuțiile fiecăruia, să se delimiteze diferitele ramuri, să se stipuleze modul în care se fac încadrările, promovările, avansările și mutările.

La 21 iulie 1929, regele Mihai a semnat Legea pentru organizarea poliției generale a Statului, al cărei decret a fost publicat în Monitorul Oficial⁷. Inițiativa acestei legi a aparținut ministrului de Interne Alexandru Vaida-Voievod, care a fost secondat în elaborarea ei, între alții de D.R. Ioanițescu, Armand Călinescu, Anibal Teodorescu, Vintilă Dongoroz, Stelian Popescu și Eugen Bianu.

Conform acestei noi legi, a fost stabilit ca principalul organ de stat însărcinat cu îndrumarea, coordonarea și realizarea activității de ordine și informații pe întreg teritoriul urban al țării să poarte denumirea de Direcțiunea Generală a Poliției. Aceasta se exercita pe întreg teritoriul țării sub autoritatea și controlul Ministerului de Interne⁸.

Prin Legea Poliției Generale din 21 iulie 1921 adoptată ca urmare a propunerii ministrului de Interne, Alexandru Vaida Voievod, au fost fixate atribuțiile poliției generale a statului, sub cele trei forme: poliție administrativă, poliție judiciară și poliție de siguranță de stat. În timpul ministeriatului său, au mai fost adoptate și alte legi de bază privind organizarea forțelor de ordine în stat precum: Legea Jandarmeriei Rurale, Legea pentru organizarea penitenciarelor și instituțiilor de prevenție, Legea Ministerelor, Legea Contraspionajului și Trădării în timp de pace, Regulamentul de funcționare a Jandarmeriei Rurale. În această perioadă s-au înființat Inspectoratul Gardienilor Publici, Comandamentul Pompierilor Militari și Corpul Detectivilor⁹.

Principiile fundamentale ce caracterizează noua lege sunt: unificarea, specializarea și colaborarea, stabilitatea, intelectualizarea și încadrarea, ablațiunea și responsabilitatea personală a polițistului. Activitatea poliției se va baza pe următoarele reguli: unitatea de conducere, simplitatea, coeziunea, specializarea serviciilor și a organelor de execuție, coordonarea, disciplina ierarhică și descentralizarea.

În articolul 1 al Legii din 21 iulie 1929 se menționează următoarele: „Poliția generală a statului se exercită pe întreg teritoriul țării sub autoritatea și controlul Ministerului de Interne” care acționează prin regulamente, decizii ministeriale, circulări cu instrucțiuni, ordine de serviciu etc. Ministerul de Interne era factorul politic răspunzător de ordinea internă a statului, având următoarele misiuni:

- administrare generală a țării prin reprezentanții guvernului – prefecții de județe, pretorii, notarii comunali și organele administrației locale;
- apărarea ordinii publice și siguranței statului prin organele Direcțiunii Generale a Poliției, Inspectoratului General al Jandarmeriei, Prefectura Poliției Capitalei, prefecții de județe, pretorii și notarii comunali¹⁰.

În fiecare oraș, reședință de județ exista o singură poliție de județ. O inovație fericită a legii din 1929 a fost unificarea conducerii polițienești județene în mâna conducerii centrale din capitala județului.¹¹ Toate comunele urbane din județ au fost puse sub conducerea unitară a poliției din capitala județului respectiv, reglementându-se într-un mod cu totul fericit colaborarea organelor polițienești cu organele administrației comunale.

Ca poliție administrativă avea următoarele atribuții care priveau apărarea libertății, proprietății și siguranței persoanelor, precum și a drepturilor recunoscute prin Constituție și legi, a preveni infracțiunile la legi, regulamente, ordonanțe administrative, executa măsurile de poliție și orice îndatoriri ce îi sunt impuse prin legi, regulamente și ordonanțe, a sprijini opera de asistență în conormitate cu principiile de ocrotire socială, celor care ar avea nevoie, veghiind la menținerea ordinii publice.

⁷ *Monitorul Oficial* nr. 159 din 21 iulie 1929.

⁸ Lazăr Cârjan, *op.cit.*, p. 232.

⁹ Ghe. Constantin, Șerbu Miniana, *Miniștrii de Interne ai României, 1862-2001*, Editura Ministerului de Interne, București, 2001, p. 192.

¹⁰ Lazăr Cârjan, *op.cit.*, p. 233-234.

¹¹ D. E. Bianu, *Ordinea obștească*, București, 1938, p. 78.

Ca poliție judiciară constata și urmărea orice infracțiune și trimitea pe făptuitori înaintea justiției, iar în ceea ce privește contravențiile, încasa amenzi în condițiile prevăzute de lege, executând măsuri ordonate de justiție potrivit legislației.

Ca poliție de siguranță culegea, analiza și aducea la cunoștința autorității superioare informații privitoare la fapte care erau contra ordinii publice și siguranței statului¹².

Evenimentele politice manifestate pe arena internațională au făcut necesare luarea unor măsuri de întărire a rolului Ministerului de Interne și sporirea atribuțiilor organelor polițienești care erau chemate să facă față problemelor de securitate internă. Astfel, la data de 7 ianuarie 1936, a fost emis un decret ce a fost mai apoi ratificat prin legea din 26 ianuarie 1937, prin care s-au stabilit și s-au fixat cu mai multă precizie atribuțiile Ministerului de Interne.

În vara anului 1940, în situația României au intervenit două mari evenimente cu consecințe deosebite: ciuntirea țării prin cotropirea de către Uniunea Sovietică a Basarabiei, nordului Bucovinei și ținutului Herța pe de o parte, iar pe de altă parte Dictatul de la Viena din 30 august 1940, datorită căruia o parte din nord-vestul Transilvaniei era cedată Ungariei. În septembrie 1940 sudul Dobrogei era luat de Bulgaria.

Cedarea unor importante teritorii a avut ca urmare o serie de schimbări importante, inclusiv în structura organelor de poliție și de jandarmi, cea mai mare parte fiind nevoită să se refugieze în interiorul țării¹³.

Contextul internațional nefavorabil al țării noastre din vara anului 1940, noile condiții interne au atras după sine măsuri potrivit imperativelor politice create. Instabilitatea, teroarea, teama erau legile care guvernau, fapt ce a dus, ca la conducerea polițiilor locale să se perinde mai multe persoane, într-un timp relativ scurt. Astfel ne explicăm faptul că în decurs de doar trei luni "*au fost numiți succesiv trei chestori la Poliția Satu Mare: în iunie 1940 ALEXANDRU PERHATA, în iulie 1940, dr. LIVIU TIMBUȘ, iar în august 1940 mr. GHEORGHE BOTOROAGA*"¹⁴. Aceeași situație o găsim și în Vechiul Regat, spre exemplu, la chestura din Gorj,¹⁵ în același an s-au perindat la conducerea instituției trei persoane.

În continuare, vom prezenta câteva date privind activitatea poliției locale în perioada interbelică, folosindu-ne în acest scop de datele culese din documentele de arhivă și din presa locală a vremii.

Potrivit atribuțiilor pe care le avea, poliția era organul în atenția căruia intrau toate domeniile de activitate. Orice lege, decret, hotărâre sau ordonanță, care avea în conținutul lor măsuri trebuiau să fie urmărite de poliție, iar atunci când în țară sau străinătate aveau loc evenimente deosebite sau erau adoptate legi ce interesau direct ordinea și siguranța, organele de poliție erau informate despre conținutul lor, cerându-se să fie prelucrate cu lucrătorii lor pentru a le cunoaște și a urmări îndeplinirea lor. Spre exemplu atunci când la 19 decembrie 1924 s-a publicat textul legii pentru reprimarea unor infracțiuni contra liniștii publice, printr-o circulară telegrafiată cifrată nr. 81545 din 23 decembrie 1924 către prefecturile de poliție din țară li s-a comunicat: "*luați cunoștință de cuprinsul ei, dând explicațiunile necesare organelor însărcinate cu constatarea infracțiunilor, dispunând în același timp să fie adusă la cunoștința publicului printr-o largă publicitate*"¹⁶.

În 1927, la această lege s-a adus o modificare, adăugându-se la articolul 11 o completare care înmulțea categoriile de infracțiuni și agrava măsurile. Printr-o circulară din 21 noiembrie 1927, cu numărul 69271 se trimitea tuturor organelor de poliție și prefecturilor legea respectivă privitoare la adăugire, cerându-li-se: "*veți aduce la cunoștința personalului în subordine textul prezentei legi, îl veți citi și explica luând totodată măsuri pentru aplicarea sigură a legii*"¹⁷.

¹² C. Hamangiu, *Legi noi de unificare*, vol. XVII, f.a., p. 677-678.

¹³ Lazăr Cârjan, *op.cit.*, p. 260.

¹⁴ Prof. Bujor Dulgău, *Polițiști sătmăreni de altădată*, în "Poliția Sătmăreană", nr. 10 (28), martie 1994, p. 6.

¹⁵ Pentru mai multe informații a se vedea Poliția din Gorj, file de istorie, autori Vasile Arimia, Gh. Gîrdu și Toma Iancu.

¹⁶ Arhivele Naționale București, fond *Direcția poliției și siguranței generale*, dosar nr. 1/1917, f. 159.

¹⁷ *Ibidem*, f. 213.

Hotărârile, deciziile, ordonanțele diferitelor ministere erau trimise în copie la prefectură și de aici la șeful poliției pentru a urmări respectarea lor.

Astfel, prin Decretul regal nr. 1559 și Decizia Ministerială nr. 21117 din 30 martie 1922, li se cerea polițiștilor a se conforma " *regulamentului pentru stabilirea uniformei ofițerilor de poliție și legii pentru organizarea poliției*".¹⁸

Prefectura poliției Satu Mare a dat publicității procesul-verbal nr. 3777 prin care Camera de comerț și industrie Satu Mare, în numele majorității comercianților din localitate, cer fixarea pe timpul verii a orarului de funcționare, program care să fie valabil până la 15 sept. inclusiv. Acest proces verbal este semnat de către prefectul poliției D. Dumitrescu și a fost dat publicității în ziarul local al vremii Satu Mare, organ politic independent, din 23 iulie 1924¹⁹.

Una din problemele cu care se confruntau organele de poliție era și aceea a scandalurilor, bățăilor furturilor și crimelor. Poliția era obligată să raporteze prefectului, săptămânal sau bilunar situația infracțiunilor și a contravențiilor.

Din raportul către prefectură pentru perioada 15 august -31 august 1922 aflăm următoarele:

- Ca infracțiuni predomină furturile, urmate de leziuni corporale, provocare de avort și de înșelăciune.
- În perioada mai sus menționată au avut loc o crimă, 21 delict, 314 acte de contravenție.
- Nu au fost întruniri politice.
- Starea sanitară a cetățenilor orașului: un caz de febră tifoidă și un caz de scarlatină.
- În acest interval nu s-a depistat nici un caz de boală contagioasă la animale²⁰.

Din raportul către prefectură pentru perioada 1 septembrie 1922-15 septembrie 1922:

- În această perioadă s-au raportat: 23 delict, 110 acte de contravenție.
- Nu au fost întruniri politice.
- Starea sanitară a cetățenilor orașului: un caz de febră tifoidă iar la animale nu s-a depistat nici un caz de boală contagioasă²¹.

Raportul săptămânal din 30 septembrie 1922 către Prefectura județului Satu Mare dezvăluie următoarele informații:

1. starea generală a populației din oraș: liniște
- 2.a. starea de spirit a funcționarilor polițieniști: nemulțumitoare din cauza salariului prea mic și întârziat
- 2.b. starea de spirit a corpului sergenților din oraș: nemulțumitoare din cauza salariului prea mic și întârziat
3. evenimente diverse: leziuni corporale ușoare și furturi.
4. evenimente politice: nimic de semnalat
- 5 starea sanitară a personalului polițienesc: bună.
6. starea sanitară a populației: mulțumitoare²².

Poliția sătmăreană se poate mândri cu un fapt mai puțin cunoscut: în perioada 27-30 septembrie 1926 s-a desfășurat la Berlin Congresul Internațional al Polițiștilor, la care România a fost reprezentată de Traian Puticiu, prefectul Poliției Satu Mare. La acest eveniment au participat polițiști din Egipt, SUA, Argentina, Bolivia, Brazilia, Bulgaria, China, Danemarca, Anglia, Estonia, Finlanda, Grecia, Olanda, Irlanda, Austria, Suedia, Spania, Cehoslovacia, Turcia, Ungaria și, firește, țara-gazdă, Germania²³. Acest

¹⁸ Arhivele Naționale. Direcția Județeană Satu Mare, fond *Prefectura județului Satu Mare*, dosar nr. 4/1920, f. 35.

¹⁹ „Satu Mare”, an VI, nr. 55/23 iulie 1924, p. 3.

²⁰ Arhivele Naționale. Direcția Județeană Satu Mare, fond *Prefectura județului Satu Mare*, dosar nr. 4/1920, f. 24-25.

²¹ *Ibidem*, f.22-23.

²² *Ibidem*, f.51.

²³ Șinca Florin, *Poliția română a participat la înființarea interpopului*, în “Adevărul” din 17 martie 2007..

lucru denotă faptul că la conducerea acestei instituții se afla o persoană bine pregătită și capabilă de a conduce destinele acestei instituții.

Faptul că personalul ce lucra în poliție era în parte bine instruit rezultă din diversele documente ale vremii. Astfel, dintr-un tabel nominal²⁴, cuprinzând personalul încadrat la poliția din Careii Mari, la data de 04. 12. 1922 aflăm că personalul care deservea această instituție era în număr de 51 și 16 locuri erau vacante. La poziția 1 din tabel apare Păușan Gavril, având funcția de polițai cl.1, Mușat Gheorghe era numit funcționar de concept²⁵, încadrat ca și director clasa 2, Neagrău Ioan și Silaghi Francisc ocupau funcția de comisari cl. 2, Micloși Vasile era subșef de birou cl. 1, Raica Silviu, subcomisar clasa 3, Avramescu Iuliu, comisar cl.1, Ursulescu Ioan și Apan Dumitru erau subcomisari cl.1, Șaitoș Iosif, Rațiu Găvril și Pop Niculae agenți speciali, primul cl.1, următorii cl.2 iar Hăvrincea Ioan arhivar²⁶.

Dintr-un ziar local aflăm că: *Domnul comisar Pop, absolventul școlii de ofițeri de poliție din București a fost numit șeful secției de siguranță a Prefecturii poliției Satu Mare*²⁷.

"*Mărgăritar în colierul orașelor României Mari*", Satu Mare a avut la conducerea poliției personalități marcante, oameni destoinici de o impecabilă ținută morală și profesională.

Primul șef al Poliției Satu Mare, după instaurarea administrației românești, în 1919, a fost doctorul în științe juridice MIHAI POPP, născut în localitatea Căuaș, la 28 decembrie 1881. La 26 aprilie 1919, Consiliul Național Român comitatens Satu Mare, în înțelegere cu generalul A. Constantinidi, comandantul Diviziei II Cavalerie, l-a numit, provizoriu șef al Poliției Satu Mare²⁸. La Direcția Județeană Satu Mare a Arhivelor Naționale se află procesul - verbal al ședinței Consiliul Național Român Comitatens Satu Mare, de numire în calitate de șef al poliției orașului, a domnului Mihai Popp, avocat din Satu Mare²⁹, personalitate care a inspirat și numele fundației umanitare înființate la 29 martie 1993, și care are menirea de a sprijini moral și material unele "instituții care au ca obiect educarea și sprijinirea unor persoane handicapate sau lipsite de mijloace materiale"³⁰. I-a urmat TRAIAN PUTICIU, 1919-1921 și sept. 1926³¹ dar și februarie –mai 1927.³² Anterior fusese funcționar al Băncii Austro-Ungare, Sucursala Satu Mare, iar din 1919 secretar al primăriei orașului. De numele lui se leagă reorganizarea aparatului polițienesc local. Din anul 1921 se schimbă și denumirea instituției din "Căpitănia de Poliție" în "Prefectura Poliției".³³ La Direcția Județeană Satu Mare a Arhivelor Naționale se află extrasul procesului-verbal de ședință a consiliului orașului Satu Mare, prilej cu care s-a luat la cunoștință eliberarea lui Traian Puticiu din funcția de secretar al primarului și numirea în funcția de șef al poliției Satu Mare³⁴. De numele său se leagă precum am amintit mai sus și participarea în perioada 27-30 septembrie 1926 la Berlin la Congresul Internațional al Polițiștilor.

Au urmat la cârma Poliției DUMITRU I. DUMITRESCU (1923-1926). Era originar din Galați, avea o educație aleasă, fiind cunoscut ca un bun pianist în cercurile intelectualității vremii.

Din iulie 1929, noua denumire a instituției va fi cea de Chestura Poliției municipiului Satu Mare, iar timp de trei ani, funcția de chestor va fi deținută de VALERIU POPOVICI 1929-1931, licențiat în științe juridice.

²⁴ Arhivele Naționale. Direcția Județeană Satu Mare, fond *Prefectura județului Satu Mare*, dosar nr. 4/1920, f. 67-68.

²⁵ *Ibidem*, f. 33.

²⁶ *Ibidem*, f. 67.

²⁷ „Satu Mare”, an IV, nr. 37/ 7 mai 1922, p. 2

²⁸ Bujor Dulgău, Claudiu Porumbăceanu, *Oameni din Sătmăreană*, Editura Solstițiu, Satu Mare, 2000, p., 174.

²⁹ Arhivele Naționale. Direcția Județeană Satu Mare, fond *Prefectura județului Satu Mare*, dosar nr. 4/1919, f. 10.

³⁰ Prof. Bujor Dulgău, *Fundația umanitară Dr. Mihai Popp*, în "Poliția Sătmăreană", nr. 1 (19), iunie, 1993, p. 1.

³¹ Cf. informațiilor culese din art lui Șinca Florin, *Poliția română a participat la înființarea interpolului*, art. apărut în „Adevărul” din 17 martie 2007.

³² Cf. informațiilor culese din art. lui Bujor Dulgău, *Polițiști sătmăreni de altădată*, în "Poliția Sătmăreană", nr. 10 (28), martie 1994, p. 6.

³³ Bujor Dulgău, *Polițiști sătmăreni de altădată*, art. în "Poliția Sătmăreană", nr. 10 (28), martie 1994, p. 6.

³⁴ Arhivele Naționale. Direcția Județeană Satu Mare, fond *Primăria municipiului Satu Mare*, seia Acte prezidențiale, act nr. 2237/1919, f. 1.

Figura cea mai proeminentă din fruntea acestei instituții a fost, neîndoielnic, Gavril Păușan, chestor între anii 1932-1938. Demobilizat cu gradul de locotenent în rezervă, a fost numit ca șef al poliției locale de stat Carei, probabil din anul 1921, confirmat apoi prin Înaltul Decret regal nr. 1559 din 30 martie 1922. În septembrie 1930 este transferat la Satu Mare în calitate de secretar al Chesturii.

Se cuvine așadar acestor înaintași ce au contribuit la edificarea acestei instituții pe plan local, să le aducem recunoștința noastră și să le purtăm o firească amintire.

The Beginning of Satu Mare Police Department

Abstract

At the end of the first World War, in the reunited Romanian territories Basarabia, Bucovina and Transylvania, although the administration, the police and the secret services of the defeated states, anarchy had been gone, disorder and chaos ruled for several years. In such conditions, the process of political and administrative integration wasn't an easy one.

Satu Mare city had great personalities managing the police, good managers of an impeccable moral and professional standing, and the staff of this institution was well trained and capable of watching the safety of their fellow citizens.

After the establishing of the Romanian management in 1919, the first chief of Satu Mare Police Department was Ph.D. Mihai Popp, borned on the 28-th of December 1881 in Cauas village. The name of the police institution was changed in 1921 from "Capitania de Politie" in "Prefectura Politiei", and again in 1929 in "Chestura Politiei".

The most important person leading Satu Mare Police Department between the word wars was without any doubt Gavril Pausan, who was police chief between 1932-1938.

We owe gratitude to our forefathers who contributed to upholding the Police as a institution in the community and we carry on their memory.